

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה-חזרה < מובאה של פסקה קודמת-חזרה O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כי אתאי לקמיה דרבנן, אמרו לי: כל אבא - חמרא, וכל בר בר חנה - סיכסא למאי הלכתא עבדת הכי? למידע אי כבית שמאי אי כבית הלל, איבעי לך למימני חוטיין ולמימני חוליות.	[רבנן]										■	
א"ל: תא אחוי לך הר סיני. אזלי, חזאי דהדרא ליה עקרבא וקיימא כי חמרי חוורת. שמעתי בת קול שאמרת: אוי לי שנשבעתי, ועכשיו שנשבעתי מי מפר לי?											○	◇
כי אתאי לקמיה דרבנן, אמרו לי: כל אבא - חמרא, כל בר בר חנה - סיכסא היה לך לומר: מופר לך. דלמא שבעתא דמכול הוא.	[רבנן]										■	
והוא סבר: [רכב כרב בר חנה]											■	
ורבנן?											?	
א"כ, אוי לי למה.											!	
א"ל: תא אחוי לך בלוני דקרח. חזאי תרי ביזעי והו קא מפקי קוטרא, שקל גבבא דעמרא ואמשינה במיא ודעציתה בראשה ברומחא ועייליה התם, וכי אפיק הוה איחרך איחרוכי. אמר לי: אצית מאי שמעת, ושמעית דהו אמרין: משה ותורתו אמת והן בדאין. אמר לי: כל תלתין יומי מהדר להו גיהנם להכא כבשר בקלחת. ואמרי הכי: משה ותורתו אמת והן בדאין.											○	◇
אמר לי: תא אחוי לך היכא דנשקי ארעא ורקיעא אהדי. שקלתא לסילתאי אתנחתא כבוותא דרקיעא, אדמצילונא בעיתה ולא אשכחיתה, אמינא ליה: איכא גנבי הכא? אמר לי: האי גלגלא דרקיעא הוה דהדר, נטר עד למחר הכא ומשכחת לה.											○	◇
זימנא חדא הוה קא אזלינן בספינתא, וחזינן הווא כוורא דאפקיה לרישיה מימא, ודימין עייניה כתרי סיהרי, ונפזין מיא מתרתי זימיה כתרי מברי דסורא.	רבי יוחנן משתעי:										○	◇
זימנא חדא הוה קא אזלינן בספינתא, וחזינן הווא כוורא דאפקיה לרישיה מימא, והוה ליה קרני וחוקיק עליה: אנא בריה קלה שבים והוינא תלת מאה פרסי, ואזילנא לפומא דלויין.	רב ספרא משתעי:										○	◇
הווא עיזא דימא הווא, דבחישא ואית לה קרני.	רב אשי:										○	
זימנא חדא הוה קא אזלינן בספינתא, וחזינן הווא קרטילתא דהו קא מקבעי בה אבנים טובות ומרגליות, והדרי לה מיני דכוורי דמקרי כרשא, נחית בר אמוראי לאתויה, ורגש ובעי לשמטיה לאשמטיה, ושדא זיקא דחלא ונחת. נפק בת קלא אמר לך: מאי אית לכו בהדי קרטילתא דדביתו דר"ח בן דוסא? דעתידה דשדיא תכלתא בה לצדיקי לעלמא דאתי.	רבי יוחנן משתעי:										○	◇
זימנא חדא הוה אזלינן בספינתא, וחזינן הווא אבן טבא דהוה הדיר לה תנינא, נחית בר אמוראי לאתויה, אתא תנינא קא בעי למבלע לה לספינתא, אתא פישקנצא פסקיה לרישיה אתהפיכו מיא והו דמא, אתא תנינא חבירה שקליה ותליה ליה וחיה. הדר אתא קא בעי בלעא לספינתא, הדר אתא ציפרא פסקיה לרישיה, שקלוה לההיא אבן טבא שדיה לספינתא, הוה הני ציפרי מליחי בהדן, אותבינוה עלייה, שקלוה ופרתו להו בהדה.	רב יהודה הינדוא משתעי:										○	◇
מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע שהיו באין בספינה, והיה ר"א ישן ור' יהושע נעור, נודעו ר' יהושע וננער ר"א. א"ל: מה זה יהושע, מפני מה נודעו? א"ל: מאור גדול ראיתי בים. אמר לו: שמא עינו של לויין ראית, דכתיב: (איוב מא) עינו כעפעי שחר.	ת"ר:										○	◇
זימנא חדא הוה קא אזלינן במדברא, והואי אטמא דבשרא בהדן, פתחנא ונקרינא ואנחנא אעשבי, אדמייתין ציבי חלם אטמא וטוינן. כי הדרן לבתר תריסר ירחי שתא, חזינהו להנהו גומרי דהו קא מלחשי.	רב אשי, אמר לי הונא בר נתן:										○	◇
כי אתאי לקמיה דאמימר, אמר לי: ההוא עישבא - סמתרי הוה, הנהו גומרי. דריתמא הוה.	[אמימר]										■	
(בראשית א) ויברא אלהים את התנינים הגדולים - הכא תרגימו: ארזילי דימא.	[הכא תרגימו]										■	◇
זה לויין נחש בריח ולויין נחש עקלתון, שנאמר: (ישעיהו כז) ביום ההוא יפקוד ה' בחרבו הקשה וגו'.	ר' יוחנן:										■	◇
(סימן: כל שעה ירדן)												◇
כל מה שברא הקב"ה בעולמו - זכר ונקבה בראם, אף לויין נחש בריח ולויין נחש עקלתון - זכר ונקבה בראם, ואלמלי נוקקין זה לזה - מחריבין כל העולם כולו, מה עשה הקב"ה? סירס את הזכר, והרג הנקבה ומלחה לצדיקים לעתיד לבא, שנאמר: (ישעיהו כ"ז) והרג את התנין אשר בים. ואף בהמות בהרי אף - זכר ונקבה בראם, ואלמלי נוקקין זה לזה - מחריבין כל העולם כולו, מה עשה הקב"ה? סירס הזכר, וצינן הנקבה ושמרה לצדיקים לעתיד לבא, שנאמר: (איוב ז) הנה נא כחו במתניו - זה זכר, ואונן בשרירי בטנו - זו נקבה.	רב יהודה אמר רב:										■	◇
התם נמי ליסרסיה לזכר וליצננה לנקבה											?	
דגים פריצי.											!	
וליעביד איפכא											?	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
---	--

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
איבעית אימא: נקבה מליחא מעלי												!	עד:	
איבעית אימא, כיון דכתיב: (תהלים ק"ד) לויתן זה יצרת לשחק בו, בהדי נקבה לאו אורח ארעא.												!	עד:	
הכא נמי לימלחה לנקבה												?	עד:	
כורא מליחא מעלי, בשרא מליחא לא מעלי.												!	עד:	
בשעה שביקש הקב"ה לבראות את העולם, אמר לו לשר של ים: פתח פיך ובלע כל מימות שבעולם. אמר לפניו: רבש"ע, די שאעמוד בשלי. מיד בעש בו והרגו, שנאמר: (איוב כ"ו) בכחו רגע הים ובתבונתו מחץ רהב.	ואמר רב יהודה אמר רב:											■	◇	עד:
ש"מ: שרו של ים רהב שמו, ואלמלא מים מכסין אותו - אין כל בריה יכולה לעמוד בריחו, שנאמר: (ישעיהו י"א) לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי וגו' כמים לים מכסים, אל תקרי לים מכסים אלא לשרה של ים מכסים.	ר' יצחק:											■	◇	עד:
ירדן יוצא ממערת פמיים.	ואמר רב יהודה אמר רב:											■	◇	עד:
ירדן יוצא ממערת פמיים, ומהלך בימה של סיבכי ובימה של טבריא, ומתגלגל ויורד לים הגדול, ומתגלגל ויורד עד שמגיע לפיו של לויתן, שנאמר: (איוב מ') יבטח כי יגיה ירדן אל פיהו.	תניא נמי הכי:											■	◇	עד:
האי בבהמות בהרי אלף כתיב	מתקיף לה רבא בר עולא:											?	עד:	
אימתי בהמות בהרי אלף בטוחות? בזמן שמגיא ירדן בפיו של לויתן.	אלא אמר רבא בר עולא:											!	עד:	
(סימן: ימים גבריאל רעב), מאי דכתיב: (תהלים כ"ד) כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה? אלו שבעה ימים וארבעה נהרות שמקיפין את ארץ ישראל	כי אתא רב דימי א"ר יוחנן:											■	◇	עד:
ואלו הן שבעה ימים: ימה של טבריא, וימה של סדום, וימה של חילת, וימה של חילתא, וימה של סיבכי, וים אספמיא, וים הגדול												■	עד:	
ואלו הן ארבעה נהרות: ירדן, וירמוך, וקירומיון, ופיגה.												■	עד:	
עתיד גבריאל לעשות קניגיא עם לויתן, שנאמר: (איוב מ') התמשוך לויתן בחכה ובחבל תשקיע לשונו, ואלמלא הקב"ה עזרו אין יכול לו, שנאמר: (איוב מ') העושו יגש חרבו.	כי אתא רב דימי א"ר יונתן:											■	◇	עד: